

Șerban FOARTĂ

Născut la 8 iulie 1942, la Turnu Severin. Studii universitare la Facultatea de Filologie a Universității din Timișoara, între 1960-1965, secția română-germană. Doctoratul la Universitatea din Timișoara, 1978, cu o teză asupra poeziei lui Ion Barbu. De profesie scriitor, liber profesionist (cu excepția câtorva luni: martie-noiembrie 1969, când este referent literar la T.N.T. și, respectiv, corector la revista Orizont) până în 1990. Director al Teatrului Național din Timișoara (1990-1991); profesor, din 1992, la Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Litere, secția Jurnalism. Membru al Uniunii Scriitorilor din România între 1970-2001; în prezent, membru ASPRO.

Opera poetică:

Texte pentru Phoenix (în colaborare cu Andrei Ujică, Ed. Litera, București, 1976; ediția a doua, revăzută și adăugită, Ed. Nemira, București, 1994); Simpleroze (Ed. Facla, Timișoara, 1978); Șalul, eșarpele Isadorei/Șalul e șarpele Isadorei (Ed. Litera, București, 1978; ediția a doua, revăzută și adăugită, Ed. Brumar, Timișoara, 1999); Copyright (Ed. Litera, București, 1979); Areal (Ed. Cartea Românească, București, 1983; Holorime (Ed. Litera, București, 1986); Caragialeta (Ed. Brumar, Timișoara, 1998; ediția a II-a, revăzută și adăugită, 2002); Un castel în Spania pentru Annia (Ed. Brumar, Timișoara, 1999); Erau ziare, evenimente (Ed. Brumar, Timișoara, 2000); Opera somnia, antologie, cu un studiu introductiv de Mircea Mihăieș (Ed. Polirom, Iași, 2000); Spectacol cu Dimov (Ed. Vinea, București, 2002); Caragialeta bis (Ed. Brumar, Timișoara, 2002); Fractalia (Ed. Brumar, Timișoara, 2004).

Șerban FOARȚĂ

Ethernul pheminin

CARTIER

CARTIER®

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel./fax: 210 80 51. e-mail: codexcartier@go.ro.
Difuzare:
București: Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2.
Tel./fax: 210 80 51. e-mail: codexcartier@go.ro.
Chișinău: bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, sectorul Ciocana. Tel.: 34 64 61.

Cărțile CARTIER pot fi procurate on toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
LIBRĂRIILE CARTIER
Casa Cărții Ciocana, bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, Chișinău. Tel.: 34 64 61.
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00.

Colecția *Poesis* este coordonată de Em.Galaicu-Păun
Editor: Gheorghe Erizanu
Lector: Em.Galaicu-Păun
Coperta seriei: Vitalie Coroban
Coperta: Vitalie Coroban
Design: Victoria Dumitrașcu
Tehnoredactare computerizată: Victoria Dumitrașcu, Valentina Ciobanu
Prepress: Editura Cartier
Tipar: FEP Tipografia Centrală (nr. 4314)

Șerban Foarță
ETHERNUL PHEMININ
Ediția I, septembrie 2004

© Editura Cartier, 2004, pentru prezenta ediție.
Această ediție a apărut on 2004 la Editura Cartier. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sont disponibile on limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Foarță, Șerban
Ethernul pheminin: Poezii / Șerban Foarță; coperta: Vitalie Coroban. — Ed. 1-a.
— Ch.: Cartier, 2004 (F.E.-P "Tipogr. Centrală"). — 116 pag.; 17 cm — (Colecția *Poesis* / coord.: Em.Galaicu-Păun). Tiraj: 1000 exemplare.

CZU 821.135.1-1

F72

ISBN 9975-79-272-3

ANTEPAGINĂ

El lipăie, tu lipăi: grădina, după ploaie,-i lipicioasă.

Lipăi, în cerc, în preajma tulipei frez, a ei. Ți-e teamă să nu te-ncâlcești, ca o albină,-n freza ei. Vibrezi, ca freza,-n jurul tulipei roz, a ei. La roza cu miez galben, a ei, îți zboară gândul. "Mi-e gândul ac pe creier" (cum spune Philippide). Gândacul zumzăie, ca freza, în jurul freziei galbene, a ei. După cum vezi, corola îi e versicoloră. Ar fi lipidele de vină (de-ar exista în regnul verde) că frezia-i nemaistrăvezie e, azi, cărnosă ca tulipa. Tulipa cu petale groase, pe care scrijelezi cu unghia. Când în frumoasa-i carne intri, unghia se bucură de sevă. Triunghiuri, romburi sau ovale, — tatuaj violet pe fond lila. O vale mov, cu tainițe opace. Te-nvăluie, curând, o pace mov; te-absoarbe catifeaua-i satinată. O pipăi lung, cu degetele tale, cu tentaculele tale oarbe. Mai atent, acule, să nu-i rămâi între petale, — corola, după ploaie,-i lipicioasă.

El lipăie; tu lipăi.

Petalele se scutură, pe seară. Tulipei vede-i-se,-acum, numai pistilul. S-a înnegrit, pe jumătate, ca mucul unei lumânări de culoarea palidă a lunei. Al unei lumânări de ceară

aproape albă, de albine. Mugurul negru, în căușul palid, al
binevoitoarei ceri.

Tu ceri; el cere.

Cer și eu...

În amplă ceară, – am plăcerea să cer azil până la ziuă.

DESPRE ETHERNUL PHEMININ

Doamnele au panglici, doamnele au franjuri,
doamnele fionguri și umbrèle au:
abajururi roșii, parașut-oranjuri,
de la Viena, Lipsca, Amburg și Breslău.

Doamnele vertijuri, doamnele deranjuri,
doamnele invidiosincrasii mai au:
unele văd roșu, altele oranjuri,
unele văd dublu, cestelalte blau.

*

Și s-au dus pompierii, și s-au dus de mână,
după apă până, până la La Manche:
Stingeți rujul! Puneți la oranjuri frână!
Ochiul se închide,-al doamnelor, etanș.

ANDANTINO

p dolce

Pă- puși de por- țe- lan și în- geri cu jo- ben dan-

sea-ză cu e- lan un vals al lui Cho- pin în me- lan- co- lic parc o

da- tă la un an miș- cați ca de un arc de ceas fă- ră ca- dran...

VALSURI NOBILE ȘI SENTIMENTALE

Ai intrat în parcul populat cu sorcovi
și-ai cetit poeme (trei) de Paul Celan*;
palida domniță curățase morcovi
și se colorase ca un porcelan.

Roze de hârtie înfloreau involte,
mult prea desinvolte,-n inodoarea lor;
albe,-n șorțuri negre, defilau Isolde,
s(z)ilnic, între Notre-Dame și abator.

Cas(t)nici, mandarinii cultivau smaragde
și acuarii pentru scoici și hippokampi;
faceri-și-desfaceri, acte-și-contracte,
coruri-și-decoruri, iambi-și-dithyrambi.

* Cf. Secolul 20, nr. 11, 1963, p. 35.

Sorcovii, prin parcuri, scuturau confetti.
Cùpidoni contabili socoteau din arc.
Încasau amañții. Aplicau pecetii.
Te lăsau să intri. — Și-ai ieșit din parc.

OSTINATO

Domnișoare cinefile
din Los Angeles New York
cine filele vă-ntoarce?
– Domnii șoareci ni le-ntorc.

(Domnișoare ce-a vanilie
mirosiți nu a anșoa
domnii șoareci au familie
voi l-aveți pe vino-ncoa.)

Domnișoare cinofobe
din New York Los Angeles
cin' vă face foc în sobe?
– Domnii șoareci mai ales.

(Domnișoarele n-au probe
dar au fler bine'nțele.)

*

Domnișoare cititoare
din Los Angeles New York
în ce carte-ați citit oare
domnii șoareci că vă-ntorc

filele că vă fac focul
dimineața în budoar?
Domnu' șoarece-i norocul
doamnei șoricese doar.

Domnișoare domnii șoareci
n-au cu voi nici un melanj:
în Los Angeles sunt șoareci
dar nu-i doare de losange

(de adică domnișoare
rombul vostru 'nchis etanș).

*

Domnișoare cine cântă
la Lausanne Los Angeles?
— Domnii șoareci ne (în)cântă
'n cor como los angeles.

(Domnișorii cei în vogă
băutori de pipermint

domnișoarele-i invocă
domnii șoricei le mint.)

Domnișoare cinquantine
din Los Angeles New York
domnii șoareci în cantine
cântă? Sau motanii torc?

— Domnii șoareci (ca în tine
iambii cei ce lacrimi storc).

*

Domnișoare domnișoare
domnișoare cine m-a
pus să vorovesc de șoareci
când voi vre(a)ți la cinema?!

PE O ACEEAȘI MELODIE

Domnișoară funambulă
ce miroși a boule-de-neige
și-mi faci pași de lunambulă
cu un tigru,-n lesă, bej:

domnișoară ambulantă
ce,-n Bulogne, în Istanbul,
te-arăți, albă și bufantă,
fără nici un preambul;

domnișoară fără cârmă
pe pământ, ci nu-i păcat
că,-ntre noi, un fir de sârmă
e, – și marele spagat?

*

Domnișoară nu-știu-care,
într-o seară, tigrul guard
am să ți-l momesc, se pare,
cu o blană de ghepard;

n-aș putea, însă, oglinda,
domnișoară-n kimono,
Estralada, Rosalinda,
să ți-o pun în ochi, și n-o

să-ți spun eu că ambulanța,
domnișoară fără greș
cum e, la spițer, balanța,
te așteaptă de când ești...

*

Dar, dacă așa ți-i datu',
domnișoară brambura,
am un leac: Tolle grabatum
tuum et... funambula!

PAS DE DEUX

O dansatoare fost-au cu
Un dansator, pe vremuri,
Pe-un fir atât de sus că nu
Puteai ca să nu tremuri.

Numai că ei, copii în tot
Ce nu-i coregrafie,
Habar n-aveau câți metri pot
Până la ei să fie.

Dar într-o zi băiatul șui
Pe-un domn (ce o țigară
Își răsucea,-n fereastra lui,
Fereastra-i despre gară),

Interogându-l, ca prin somn,
Câți metri pot să fie
Până la ei, gentilul domn
Le-a zis că sub o mie!

La care, ea un singur pas
A mai făcut, și gata.
Iar el: "E timpul să vă las",
A zis, urmându-și fata.

SUB TEGMINE FAGI (I)

Dintr-o trestie (de zahăr) aş putea să-mi tai un flaut
cu un foarte galeş sunet, cu un mult prea dulce gust,
şi, cu flautul sau trestia (cea de zahăr), să te caut
printr-un peisagiu-ngust.

Împregiurul fiecărui luminiş e întuneric, —
de aceea e feeric
luminişul, în cristalul căru', ca-ntr-un millefiori,
stau şi smalţu' li(e)belulei, şi mirosurile florii.

Codrului cu luminişuri, însă, am să-i dau ocol,
pentru că mai cred şi astăzi că, pe-o pajişte de verde,
mult mai bine ți-ar sta ție, sub un cer de alcool,
când revin de la păşune vitele, cu protocol,
şi-auzi dangătul tălăngii, plescăitul unei merde.

*

Am rămas ca o troiţă în mijlòcul unei trivii.
După tine mă tot uit.

Iezi aleargă după fluturi, capre scutură olivii:
chipu-Arcadiei ferice nu e chip să-l uiți, să-l uit.

Acolò, un râu de lapte între două vârste cură,
cu-ale cărui spumegate valuri, cum Leandru, lupt...
Ci mai ții aceeași roșie floare de-oleandru,-n gură?
Măduva acelui flaut, noi, de mult o vom fi supt.